

РЕШЕНИЕ

№ 39156

гр. София, 25.11.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 34 състав, в
публично заседание на 28.10.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Тафров

при участието на секретаря Росица Б Стоева и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **6597** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 84 и следващите от Закона за убежището и бежанците /ЗУБ/.

Образувано е по жалба на А. И. К., [дата на раждане] в [населено място], обл. Б., Р. федерация, гражданин на Р. федерация, етническа принадлежност: руснак, вероизповедание: атеист, семейно положение - неженен, ЛНЧ [ЕГН], против Решение 16-ОК/02.06.2025 г. на интервюиращ орган на Държавната агенция за бежанците /ДАБ/ при Министерски съвет /МС/.

Изложени са твърдения за незаконосъобразност на оспореното решение. Същото е било постановено при неизяснена фактическа обстановка, което от своя страна е довело и до неправилно прилагане на материалния закон. Твърди се, че правните изводи на административния орган са неправилни и незаконосъобразни. Интервюиращият орган при ДАБ неправилно е анализирил бежанската история и не е направил достатъчно задълбочен анализ на приложените писмени доказателства и актуалната обстановка в държавата му на произход, поради което е стигнал до неправилен и незаконосъобразен извод за недопускане на последваща молба по реда на ЗУБ на жалбоподателят. Моли за отмяна на акта и връщане на преписката за ново произнасяне.

В съдебно заседание жалбоподателят редовно призован, не се явява представлява се от адв. М., която поддържа жалбата на посочените основания.

Ответникът интервюиращ орган на ДАБ при МС, редовно призован, не се явява представлява се

от юрк. П.,която изразява становище за неоснователност на жалбата.

Прокурора дава становище за неоснователност на жалбата.

По фактите:

Настоящата молбата е последваща по смисъла на § 1, т. 6 от Допълнителните разпоредби на ЗУБ.

А. К. да първи път е подал до председателя на ДАБ при МС молба с вх. № РД 09-4417 на 22.11.2022 г. с искане за предоставяне на международна закрила в Република България.С Решение №УП-ОК 38/06.12.2022г., издадено от интервюиращ орган към ДАБ при МС молбата на руския гражданин е отхвърлена като явно неоснователна, предвид нормата на чл. 70, ал. 1 във вр. с чл. 13, ал. 1, т. 2 и т. 4 от ЗУБ. Издаденият индивидуален административен акт е обжалван пред Административен съд - София-град (АССГ).С Решението №1956/27.03.2023г.,Първо отделение, 47 състав,постановено по адм. дело №61/2023г.АССГ е отменил,издаденото от интервюиращ орган към ДАБ при МС решение. Преписката е върната на административния орган за провеждане на процедура по общия ред.В своето решение АССГ е посочил,че молбата на търсещия международна закрила не е следвало да се разглежда в укорено производство,а по общия ред и детайлно да се обсъди обстановката в страната по произход не само на фона на данните от справката.Във връзка с дадените задължителни съдебни указания от първо отделение, 47 състав на АССГ с руския гражданин е проведено ново интервю в РПЦ - [населено място], въпросите и отговорите са обективирани в протокол с рег. №УП 21963. Въз основа на изложената бежанска история и съгласно,съдържащата се информация в Справка с вх. №ЦУ-1415/19.09.2023г.,изготвена от дирекция „Международна дейност" е издадено Решение №16561/03.11.2023г. от председателя на ДАБ при МС, с което на К. А. И. е отказано предоставянето на статут на бежанец и на хуманитарен статут, поради липса на предпоставки по чл.8 и чл. 9 от ЗУБ.Издаденият индивидуален административен акт е обжалван от чужденеца пред АССГ.С Решение №16363 от 09.09.2024г.,постановено по адм. дело №20237010711501/2023 по описа на първо отделение,42 състав е отхвърлил жалбата на руския гражданин.С Решение № 4192/22.04.2025г., постановено по адм. дело № 10833/2024г.,трето отделение на Върховния административен съд (ВАС) е оставил в сила решението на АССГ в сила.

С настоящата молба № УП21963/15.05.2025г. за международна закрила, К. А. И. е направил искане до председателя на ДАБ при МС за предоставяне на международна закрила в Република България. Към подадената от чужденеца молбата са представени следните копия на документи, преведени от руски език на български език: Извлечение от Военна книжка АС № 4672002,издадена на 08.06.2020 г. от Военен комисариат в [населено място] и В. район, Л. област;Карта за професионален психологически подбор, издадена от Военен комисариат в [населено място] и В. район, Л. област на 15.05.2020 г.; Карта № 3001 28335, издадена на лицето от Министерство на отбраната на Руската Федерация, действителна до 17.06.2030г.;Справка ЕЛ 7733 № [ЕГН] от 29.09.2022г., изх.№ 099/333595-Е, издадена от МВР на Русия, Главно Управление към Министерство на вътрешните работи на Руската Федерация в [населено място], съдържаща информация за липса на данни за съдимост и за липса на данни за криминално преследване или за прекратено криминално преследване на територията на Руската Федерация по отношение на руския гражданин;Диплома за средно професионално образование с рег. № 2451, издадена на 27.06.2018 г. от Държавна бюджетна професионална образователна институция в [населено място] „Медицински колеж № 3"; Приложение към диплома за средно професионално

образование с рег. № 2451 от 27.06.2018г., издадено на чужденеца от Държавна бюджетна професионална образователна институция в [населено място] 117818 0357015,,Медицински колеж №3",квалификация „Медицински лабораторен технолог"; Удостоверение за повишаване на квалификацията 7827 00425141,регистрационен номер 194/2020, [населено място]-П., издадено на 29.02.2020г.;Формуляр за резултати от изпит, издаден от Изпитен център IELTS,С. П. на 26.10.2021г.; Физиотерапевт прием на 09.12.2020 г.; Свидетелство за заболяване № 467/54/3, издадено о, Министерство на отбраната на Руската Федерация, Клон № 3, Федерална държавна бюджетна институция 3 Централна военна клинична болница; Ултразвук на щитовидна жлеза от 22.06.2021 г., проведен в ООД „Градски поликлиники", С. П., [населено място].

След преглед на административна преписка с рег.№УП21963 и на представените горепосочени писмени документи с молба с рег. № УП 21963/15.05.2025г., заведена в РПЦ - [населено място].Административният орган/АО/ е констатирал,че по първото производство пред ДАБ,след регистрацията на руския гражданин на 22.11.2022г. в териториалното поделение,ведно с молба с вх. № РД 09-4417/22.11.2022г.,търсещият международна закрила е представил копие на Военна книжка АС № 4672002, издадена на 08.06.2020 г. от Военен комисариат в [населено място] и В. район, Л. област;Карта № 3001 28335, издадена на лицето от Министерство на отбраната на Руската Федерация, действителна до 17.06.2030г.; Диплома за средно професионално образование с рег.№2451,издадена на 27.06.2018г. от Държавна бюджетна професионална образователна институция в [населено място] „Медицински колеж №3" идентични и съответстващи на представените и с настоящата последваща молба копия на Извлечение от Военна книжка АС № 4672002, издадена на 08.06.2020г. от Военен комисариат в [населено място] и В. район, Л. област;Карта № 3001 28335, издадена на лицето от Министерство на отбраната на Руската Федерация, действителна до 17.06.2030г. диплома за средно образование, обсъдени и анализирани в предходното административно производство, приключило с издаване на решение от председателя на ДАБ при МС, с което на руския гражданин е отказано предоставянето на международна закрила в Република България,поради липса на предпоставки по чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ.С решения от 09.09.2024г. на АССГ и от 22.04.2025 г. на ВАС, двете съдебни инстанции са приели,че издаденият индивидуален административен акт е правилен и законосъобразен и по отношение на търсещия международна закрила не са налице основанията за предоставяне на статут на бежанец и на хуманитарен статут, съгласно разпоредбите на ЗУБ.АО е посочил,че с така в подадената последваща молба чужденецът не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход.В своята молба чужденецът отново е посочил, че желае да получи закрила, поради започналата война между Русия и У., по повод на която президента П. е обявил мобилизация с Указ от 21.09.2022г.,но той не желае да участва във война срещу народа на У..В молба с рег. №УП21963/15.05.2025г.,заявява същите обстоятелства, както и по време на проведените предходни производства, „че е търсен за връчване на призовка“.Мотивира последваща си молба със здравословното си състояние, като е посочил, че има проблеми и прилага медицински документи, така също че извършва на трудова дейност при български работодател и има сключен на трудов договор.

На 15.05.2025г. молителят се е запознал с Указания /л.57-64/относно реда за подаване на молба за международна закрила, за процедурата, която ще се следва, за правата и задълженията на чужденците, подали молба за международна закрила в Р.България удостоверено с негов подпис и с този на преводач.В тези Указания е посочено в част „Производство за предоставяне на международна закрила“ - „До произнасянето по молбата сте длъжен да представите своите

доказателства, като в случай че не ги представите, произнасянето ще се извършва без тези доказателства“, и в част „Последваща молба за предоставяне на международна закрила“ – „преди да се пристъпи към разглеждането ѝ по същество се преценява нейната допустимост с оглед на това дали се позовавате на нови обстоятелства от съществено значение за личното ви положение и относно държавата ви по произход. В срок до 14 работни дни от подаването на молбата /.../ интервюиращият орган единствено въз основа на писмени доказателства, представени от чужденеца, без да провежда лично интервю, взема решение“.

С Решение 16-ОК/02.06.2025 г. на интервюиращ орган на ДАБ при МС не допуска последваща молба рег. № 21963 от 15.05.2025 г. на А. К. до производство по предоставяне на международна закрила с мотив, че не се обуславят нови обстоятелства.

Решението е връчено на адресата му на 16.06.2025 г.

По правото:

Жалбата е допустима. Подадена е срещу индивидуален административен акт по смисъла на [чл. 21, ал. 1 от АПК](#), подлежащ на съдебен контрол, от активно легитимирано лице - адресат на акта и засегнат неблагоприятно от него, в указания 7-дневен срок съгласно чл. 84, ал. 2 ЗУБ.

Разгледана по същество, жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

На първо място, оспореното решение е издадено от компетентен административен орган - интервюиращ орган на основание чл. 76б, ал. 1, т. 2 ЗУБ, в установената писмена форма, поради което не са налице основания за прогласяване на неговата нищожност по смисъла на чл. 168, ал. 1 и ал. 2 във връзка с [чл. 146, т. 1 АПК](#), съответно – за отмяна по смисъла на [чл. 168, ал. 1 във връзка с чл. 146, т. 2 АПК](#). Същото е постановено от И. М., главен експерт – РПЦ-С., която съгласно чл. 76б, ал. 1, т. 2 ЗУБ и представената по делото Заповед №РД05-77/05.02.2024г. на Председателя на ДАБ при МС, на основание чл. 48, ал. 1, т. 10 ЗУБ има законоустановено правомощие единствено въз основа на писмени доказателства, представени от чужденеца, без да се провежда лично интервю, да вземе решение, с което да не допуска последващата молба до производство за предоставяне на международна закрила.

На второ място, не са допуснати процесуални нарушения, от категорията на съществени, които да ограничават правото на защита на лицето молител и предпоставка за отмяна на оспорения административен акт съгласно [чл. 168, ал. 1 във връзка с чл. 146, т. 3 АПК](#). Съгласно чл. 76б, ал. 1, т. 2 ЗУБ „в срок до 14 работни дни от подаването на последващата молба за международна закрила интервюиращият орган единствено въз основа на писмени доказателства, представени от чужденеца, без да се провежда лично интервю, взема решение, с което не допуска последващата молба до производство за предоставяне на международна закрила“.

От тълкуването на тази разпоредби се обуславя извод, че в тежест на молителя е да представи писмени доказателства на органа, въз основа на които последният да вземе решение. Указания, цитирани по-горе, наясно е със задължението си да представи, дори и без да са поискани от органа, доказателства, удостоверяващи твърденията му, като с тази възможност е разполагал и в периода от датата на запознаване с Указанията – 15.05.2025 г., до произнасяне на органа по молбата му.

В този смисъл е необходимо да се отбележи, че законът не предвижда задължение за органите на ДАБ при подаване на последваща молба от търсещо закрила лице да му указват, че трябва да представи нови писмени доказателства и да изложи нови обстоятелства. Настоящият съдебен състав намира, че в случая административният орган не е нарушил чл. 58, ал. 5 от ЗУБ, а това се следва и от характера на административното производство. В тази насока неоснователно се твърди и, че решението е постановено в нарушение на [процесуалните](#) правила. Още повече и, че разпоредбата на чл. 13, ал. 2 ЗУБ не въвежда изисквания по отношение на представените от чужденеца доказателства, а според нея преценката за допустимостта се свежда до това дали е налице позоваване на нови обстоятелства, които да са от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход, като именно тези доказателства удостоверяват, че обстоятелствата са нови. Що се отнася до тяхната доказателствена сила и относимост относно исканото предоставяне на международна закрила това е въпрос на анализа по същество, но именно в производството за предоставяне на международна закрила, а не в такова като процесното, в което се изследват критериите за допустимост на последващата молба. Също не се установява нарушение и на правата на жалбоподателя по чл. 76в, ал. 1 от ЗУБ - липсват данни да е потърсил съдействие и помощ от страна на ВКБООН; няма данни да е поискал достъп до събраната информация, въз основа на която ще бъде взето решение; присъствал е преводач.

На трето място, следва да се извърши преценка за законосъобразността на акта – издаден ли е той в съответствие с материалния закон и неговата цел [/чл. 168, ал. 1 във връзка с чл. 146, т. 4-5 АПК/](#).

Съгласно чл. 76а ЗУБ „преди да се пристъпи към разглеждането по същество на последваща молба за международна закрила, се преценява нейната допустимост съгласно чл. 13, ал. 2“.

Съгласно чл. 13, ал. 2 от ЗУБ „подадена последваща молба за международна закрила, в която чужденецът не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход, се преценява по реда на глава шеста, раздел“.

От тълкуването на тези разпоредби се обуславя извод, че предпоставка за уважаване на последващата молба за международна закрила е чужденецът да се позове на нови обстоятелства, които обаче следва да се отнасят съществено за личното му положение или държавата по произход. Тези нови обстоятелства следва да бъдат доказани с допустими, необходими и относими доказателства, каквито по преписката липсват.

Правилно ОА е констатирал, че при преглед на приложеното към настоящата молба извлечение от Военна книжка АС № 4672002, издадена на 08.06.2020г. от Военен комисариат в [населено място] и В. район, Л. област се установява, че в т. 7 и т. 8 на стр. 2, няма каквото и да било вписване за датата на призоваване на руския гражданин на военна служба от Военния комисариат в Русия. В настоящото административно производство чужденецът не подкрепя с каквито и да било доказателства своите твърдения за издадена призовка по отношение на него за участие във военна служба. Също така посочената Военна книжка и Карта № 3001 28335, издадена на лицето от Министерство на отбраната на Руската Федерация, действителна до 17.06.2030г. са представени в предходното административно производство, обсъдени са при издаване на решението, с което му е отказана международна закрила и с Решение №16363 от 09.09.2024г., постановено по адм. дело № 20237010711501/2023 г. АССГ, Първо отделение, 42 състав е отхвърлил жалбата на руския гражданин, а Решение № 4192/22.04.2025 г., постановено по адм.

дело № 10833/2024 г., Трето отделение на ВАС е оставил в сила първоинстанционното решение.

Във връзка с представените от чужденеца преведени копия на Справка ЕЛ 7733 № [ЕГН] от 29.09.2022 г., изх. № 099/333595-Е, издадена от МВР на Русия, Главно Управление към Министерство на вътрешните работи на Руската Федерация в [населено място], съдържат информация за липса на данни за съдимост и за липса на данни за криминално преследване или за прекратено криминално преследване на територията на Руската Федерация по отношение на руския гражданин; Диплома за средно професионално образование с рег. № 2451, издадена на 27.06.2018 г. от Държавна бюджетна професионална образователна институция в [населено място] „Медицински колеж № 3“; Приложение към диплома за средно професионално образование с рег. № 2451 от 27.06.2018 г., издадено на чужденеца от Държавна бюджетна професионална образователна институция в [населено място] 117818 0357015, „Медицински колеж № 3“, квалификация „Медицински лабораторен технолог“; Удостоверение за повишаване на квалификацията 7827 00425141, регистрационен номер 194/2020, [населено място]-П., издадено на 29.02.2020 г.; Формуляр за резултати от изпит, издаден от Изпитен център IELTS, С. П. на 26.10.2021 г.; Физиотерапевт прием на 09.12.2020 г.; Свидетелство за заболяване № 467/54/3, издадено от Министерство на отбраната на Руската Федерация, Клон № 3, Федерална държавна бюджетна институция 3 Централна военна клинична болница; Ултразвук на щитовидна жлеза от 22.06.2021 г., проведен в ООД „Градски поликлиники“, С. П., [населено място], следва да се посочи, че документите, касаят съдебното минало на лицето: неосъждан, образователната и професионалната му квалификация в държавата по произход, както и здравословното му състояние, обстоятелства, които са извън предметния обхват на ЗУБ и обуславят разглеждането на основанията по чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ, за да бъде допусна, последващата молба в производството по общ ред.

Съдът приема, че в случая не се установява каквато и да е било промяна в неговото лично положение, основано на раса, религия, националност, политическо мнение или принадлежност към определена социална група, или същият да е бил подложен на смъртно наказание или екзекуция, или изтезание, нечовешко или унижително отнасяне, или наказание, или да са отправяни тежки заплахи срещу живота му или личността му като цивилно лице поради безогледно насилие при наличие на въоръжен международен или вътрешен конфликт, които да са от толкова съществено значение, че да се обуслови допустимост на подадената последваща молба. Не са налице и данни за събития, осъществили се след напускането на РФ, вкл. и за дейност, извършена от самия чужденец, и които да са от съществено значение при извършване на преценка налице ли е промяна в личното положение на жалбоподателя. В случая не са обосновани твърдения за осъществено спрямо молителя преследване поради някоя от причините по чл. 8, ал. 1 във връзка с ал. 4 ЗУБ. Не се констатира и, че на същия са нарушени основни права или е осъществена съвкупност от действия, които да доведат до нарушаване на основните му права, достатъчно тежки по своето естество и повторяемост. Предвид това подлежи на анализ ситуацията в държавата му произход – РФ. Оспореният акт е издаден с оглед на така установената от административния орган фактическа обстановка. С решение от 19 ноември 2020 г. на ЕС, постановено по дело № С-238/19 г. с предмет преюдициално запитване от Административният съд Х., чл. 9, параграф 2, буква д/ във връзка с чл. 9, параграф 3 от Директива 2011/95 СЕС е тълкувал разпоредбата на процесната

директива.Съгласно тълкуваната хипотеза - по чл.9, ал.2, буква д) от Директива 2011/95, действията на преследване могат да приемат и формата на " д) наказателно преследване или наказания за отказ да бъде отбита военна служба в случай на военни действия, когато военната служба би предполагала извършването на престъпления или на деяния, попадащи в приложното поле на основанията за експулсиране, посочени в член 12, параграф 2;" видно е, че чл.8, ал. 5, буква д) от ЗУБ възпроизвежда идентично разпоредбата на директивата като форма на преследване.Липсват данни по делото,че молителят ще бъде мобилизиран.Също АО е обсъдил в решението си ,че молителят е заявил ,че е негоден за военна служба интервю е споделил, че *„...е признат за негоден за казарма в държавата си по произход, определена му е категория „В" и Министърът на отбраната в Русия е заявил по телевизията, че ще вземат само категория „А" - годни за служба"* обстоятелства, които са обсъдени,както от административния орган в предходното административно производство, така и от съдебните състави. Въз основа на съдържащите се данни в посочената справка АО е установил, че липсва извънредна ситуация на мобилизация на граждани на Руската Федерация с цел изпращането им на фронта.С оглед на актуалното състояние в държавата по произход на руския гражданин е констатирал, че към настоящия момент не са налице данни за наличието на опасност за живота на чуждия гражданин на руска територия, според данните в цитираната справка, според руските военни правила военнослужещите, които отказват да се сражават в У. могат да бъдат уволнени, но не могат да бъдат наказателно преследвани.Правилно АО е констатирал ,че липсват данни, които да указват, че руският гражданин може да бъде принудително мобилизиран и изпратен да воюва, още повече, че лицето е ограничено годно за такава служба, предвид, констатираните му заболявания.Представено е заключение на лекарска комисия/л.103/,че лицето е ограничено годно за военна служба.

В последващата си молба жалбоподателят се е позовал на обстоятелства, които е счел за нови и относими към личната му бежанска история,но настоящият състав не ги споделя.Предвид направената констатация за **липса на нови обстоятелства по смисъла** на чл. 13, ал. 2 ЗУБ, правилно е приложена процедурата по Глава VI, Раздел III от ЗУБ, като от съдържанието на Решение №25-ОК/25.06.2025г. не се установява административният орган да е пропуснал да изследва заявените от молителят факти.Според настоящия състав оспореното решение не противоречи на материалноправни разпоредби на закона и е в съответствие с неговата цел.В настоящия случай оспорващата всъщност не се позовава на нови обстоятелства от съществено значение за личното и положение или относно държавата му по произход. В случая липсват данни да не е спазено това изискване спрямо съдържанието на релевираните обстоятелства.И в предходното административно производство не е било спорно, че жалбоподателят е гражданин на Руската федерация.Обстоятелствата във връзка с актуалната общественно-политическа обстановка в страната и на произход са изяснени в хода на проведеното административно производство като е посочена справка №МД-02-240/13.05.2025г.Въз основа на анализа на данните за ситуацията в Руската федерация правилно административният орган е констатирал, че не са налице законовите основания за допускане на последващата молба до производство за представяне на международна закрила.Следва да се отбележи, че последващата молба е подадена на 15.05.2025г.,по-малко от един месец/22.04.2025г./след влизане в сила на решението на ДАБ по първоначалната такава.За този кратък период от време не се

установява да са настъпили нови обстоятелства, а тези, които са били от значение за предоставянето на статут, са разгледани в първоначалното административно производство. Не е оборена съгласно [чл. 179, ал. 1 ГПК](#) материалната доказателствена сила на приетите в открито съдебно заседание като писмени доказателства справки от 24.06.2025 г. и 14.10.2025г. на ДАБ. Не са налице никакви данни или доказателства, които да опровергават по съдържание информацията в изготвените справки, които на основание чл. 21, т. 6 и т. 7 от Устройствения правилник на Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет се изготвят от Дирекция „Международна дейност“ и включват обща географска, политическа, икономическа и културна информация, както и информация за правната уредба и за спазването на правата на човека, както и за сигурните държави по произход, за третите сигурни държави, за кризисните райони и за бежанските потоци. Още повече и, че в тези справки са цитирани независими източници на информация, вкл. и чрез посочване на интернет-страници, в които се съдържа тази информация.

Липсват данни член от неговото семейство по смисъла на легалната дефиниция на § 1, т. 3 ДР ЗУБ да има предоставена международна закрила, нито с оглед разпределената доказателствена тежест се сочат доказателства от страна на жалбоподателят, въз основа на които да се опровергае горното твърдение.

Не са представени и доказателства, които да опровергават извода, че **А. К.** е мигрант съгласно глава II, § 62 от Наръчника по процедури и критерии за определяне на статут на бежанец, издаден от службата на Върховния комисар на Организацията на обединените нации. Владеенето на български език и сключен трудов договор от жалбоподателят с български работодател на територията на Р.България не е от основанията предвидени в разпоредбите на ЗУБ за придобиване на статут.

Съдът приема, че оспореното решение е законосъобразно, поради което и жалбата срещу него следва да бъде отхвърлена, като неоснователна.

На основание [чл. 172, ал. 2 АПК](#), чл. 85, ал. 3 във връзка с чл. 84, ал. 2 ЗУБ **Административен съд София-град, 34 състав,**

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на **А. И. К.**, [дата на раждане] в [населено място], обл. Б., Р. федерация, гражданин на Р. федерация, ЛНЧ [ЕГН], срещу Решение 16-ОК/02.06.2025 г. на интервюиращ орган на Държавната агенция за бежанците /ДАБ/ при Министерски съвет /МС/ с което не е допусната последващата молба на оспорващият рег.№ УП 21963/15.05.2025г. по смисъла на § 1, т. 6 от ДР на ЗУБ.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на касационно обжалване.

ПРЕПИС от решението да се изпрати на страните на основание [чл. 138, ал. 3 във връзка с чл. 137 АПК](#).

съдия: